

Petites coses que esdevenen grans

ENRIC QUÍLEZ.- Quan parlem del canvi climàtic, generalment veiem un futur apocalíptic amb deserts, temperatures insuportables, extincions massives i una pujada exorbitant del nivell del mar.

Bé, no dic que no hagi de passar en un futur llunyà, però la veritat és que el dia a dia que anirem experimentant els pròxims anys serà ben diferent d'aquests pronòstics tan catastrofistes. El que veurem seran petits canvis acumulatius, als quals ens acabarem adaptant, tot i que a desgrat i amb un considerable cost econòmic i per la nostra salut i la dels nostres ecosistemes.

Veiem alguns exemples.

El règim de precipitacions, en forma de pluges i de neu, es tornarà més irregular. No necessàriament plourà o nevarà menys, però ho farà més fora de temporada. Les sequeres aniran seguides d'episodis d'inundacions i el temps meteorològic es tornarà força imprevisible.

Les estacions s'avançaran. La primavera començarà abans i l'estiu també. La tardor gairebé desapareixerà, entre un allargament de l'estiu i un hivern poc sever (llevat d'algun any que el fred farà de les seves, és clar).

Les collites patiran el canvi climàtic de mala manera. Tindrem menys fruita i més cara, menys mel, menys plantes aromàtiques, menys blat i ordi, menys patates, menys flors i, per tant, menys insectes pol·linitzadors. Però de tant en tant haurem de suportar alguna plaga d'alguna espècie invasora.

En aquest sentit, algunes malalties fins ara considerades tropicals, arribaran a les nostres contrades de la mà de mosquits o d'altres vectors transmissors.

Episodis de glopades d'aire calent amb sorra seran cada cop més comuns. Ens hi haurem d'adaptar. Això no és només una qüestió estètica, sinó que té importants repercussions per la gent que pateix malalties respiratòries.

Les al·lèrgies es dispararan. Una de cada dues persones serà al·lèrgica a alguna cosa. Alguns, de manera greu. Poden ser els àcars, el pol·len o altres elements. També les intoleràncies alimentàries es dispararan, no sabem ben bé si per problemes derivats de la contaminació o per què, però així succeirà.

Els episodis meteorològics violents es multiplicaran: tornados, allaus, tempestes violentes, inundacions, sequeres perllongades, etc.

També augmentarà la probabilitat i la gravetat dels incendis, que seran més freqüents i molt més greus i ràpids. Els tristament famosos incendis de sisena generació.

He fet una tria. Podria posar moltes més coses. Ja veieu que cap d'elles és mortal, però totes són prou empipadores i, combinades, poden ser molt empenyadores. Afecten la salut, la butxaca i l'ànim psicològic.

I tot això encara pot ser pitjor si no contenim mínimament les emissions de gasos hivernacle. Com deia, pot pujar el nivell del mar, desfer-se grans regions glaçades i alliberar-se a l'atmosfera un munt de bacteris i virus que estaven congelats al permagel. Les pandèmies podrien ser més freqüents i més virulentes.

En fi, que tot pot ser pitjor. A més, si la demografia no canvia, tindrem societats molt envellides, amb creixements demogràfics negatius, cosa que no convida gaire a l'esperança, però ara com ara és el que tenim.

Com us deia, res que sigui insuperable, però quan tens tants fronts oberts i el futur no ofereix grans esperances, la gent pot acabar ensorrant-se. Aquest és, potser, el risc més gran de tots: la pèrdua del futur.

Però per no acabar amb un panorama tan negre, pensem que la ciència i la tecnologia que ens han portat a aquesta situació, també ens en poden treure. Hem de confiar en les noves generacions, que són molt més conscients que la nostra del mal que s'ha fet i sobre el deure d'actuar de manera decidida. I, sobretot, hem de pensar que de catàstrofes climàtiques molt pitjors se n'ha sortit la humanitat. Una altra cosa és el nostre actual mode de vida, però com a espècie, no tinc cap dubte que sobreviurem.